

ÎNCHEIERE

07 septembrie 2016

municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, – Svetlana Filincova,
Judecători – Dumitru Mardari, Maria Ghervas

Examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Florian Cîrlan,

în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Florian Cîrlan împotriva Săptămânalului „Literatura și Arta” și lui Nicolae Dabija, privind apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău prin care a fost respins apelul declarat de Florian Cîrlan,

c o n s t a t ă :

La 13 februarie 2015 Florian Cîrlan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Săptămânalului „Literatura și Arta” și lui Nicolae Dabija, solicitînd obligarea dezmințirii publice a relatărilor false și denigratoare, relevate în articolul publicat în Săptămânalului „Literatura și Arta”, autor fiind Nicolae Dabija, precum și prezentarea unei declarații prin care să fie exprimate scuzele de rigoare pentru injuriile aduse lui Florian Cîrlan.

În motivarea cererii a indicat că la finele lunii decembrie 2014, pe site-ul Săptămânalului „Literatura și Arta”, a fost publicat articolul scris de Nicolae Dabija cu denumirea „ Florian Cîrlan – securistul lui Ceaușescu”. Articolul în cauză conține un șir de afirmații în adresa reclamantului, care nu corespund adevărului, avînd un caracter defăimător, fiind presărat din abundență cu injurii și avînd drept scop de a-l ofensa intenționat pe Florian Cîrlan, conținînd relatări false cu privire la faptele redată.

Articolul integral conține informații defăimătoare, care contravin realității, fiind de natură să afecteze onoarea, demnitatea și reputația profesională, iar afirmațiile răspândite desconsideră principiul prezumției nevinovăției, declarațiile în cauză nefiind probate.

Prin hotărîrea Judecătoriei sectorului Buiucani municipiul Chișinău din 22 iunie 2015 a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Florian Cîrlan ca fiind tardivă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 decembrie 2015 a fost respins apelul declarat de Florian Cîrlan și menținută hotărîrea Judecătoriei sectorului Buiucani municipiul Chișinău din 22 iunie 2015.

La 18 mai 2016 Florian Cîrlan a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd casarea deciziei recurate și a hotărîrii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie admisă cererea de chemare în judecată.

În motivarea cererii a indicat că decizia instanței de apel este neîntemeiată, lipsită de un suport probatoriu, fiind emisă în rezultatul examinării superficiale a materialelor cauzei.

Drept temei pentru respingerea acțiunii a servit tardivitatea cererii, fiind constatat că Florian Cîrlan a fost în cunoștință de cauză despre existența articolului contestat încă la 29 decembrie 2013, iar concluzia această instanța de apel a reținut-o în rezultatul probelor prezentate de intimat și anume extrasele din poșta electronică parvenite de la un alt email const.777@yahoo.com, însă recurentul neagă apartenența sa la adresa indicată, nefiindu-i cunoscută.

Susține recurentul că instanța de judecată ierarhic inferioară a interpretat în mod eronat legislația, invocînd argumente care nu sunt susținute prin probe.

Analizînd temeiurile invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele pricinii, referință și în conformitate cu prevederile Legii, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Florian Cîrlan ca fiind inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin.(1) din Codul de Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Cod Procedură Civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

Dat fiind faptul că temeiurile declarării recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII din Codul de Procedură Civilă, sunt strict delimitate de art.432, Completul reține că, reieșind din prevederile art.437 alin.(1) lit.f) din Codul de Procedură Civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/aceor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, criticile aduse de recurent, însoțite de expunerea circumstanțelor de fapt ale pricinii, percepute din propriul punct de vedere al recurentului, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art.432 din Codul de Procedură Civilă, în condițiile în care se insistă asupra reaprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată.

Se cere a fi precizat că, specific recursului declarat în condițiile secțiunii a 2-a, Capitolul XXXVIII, din Codul de Procedură Civilă, este că recursul nu provoacă o rejudecare a fondului pricinii, avînd un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt. Rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, caracter care nu este evidențiat de cererea de recurs în cauză.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod Procedură Civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Florian Cîrlan.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecători –

Svetlana Filincova,

Dumitru Mardari

Maria Ghervas